

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. II. Dehortatur Veritas, latentesque, fraudes detegit Augustini genio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

Dehortatur Veritas , latentesque,
fraudes detegit Augustini genio.

S E N T E N T I A .

*Mundus iste periculosior est blandus ; quam molestus,
magis cavendus , cum se allicit diligere ; quam cum ad-
monet, cogitq; contemni. Aug. ad Dioscor.*

Siste ! quid cursum petulantis ævi,
Insolens laudas , volucris juventa ?
Mæsta decurrent lachrymæ per ora ,
Proteres vernas capitis coronas :
Sperne marcentes violas, rosasque ;
Cypridos plausus ; vaga vela cordis ;
Itur in præceps, scopulosque , syrtes,
Atque ruinam.

Quando post lapsos sine nube soles
Arbiter vitæ rigidus, necisque,
Quidquid admisit petulantis ævi
Ardor , expendet Themidos bilance ;
Heu ! quibus se se latebris nocentes
Occulent ? nusquam trepidis asylum ,
Pallium nusquam vitiis , dolisque :
Conde speluncis Acherontis atrii
Crimen ; heu ! frustra radiis supernæ

Lucis .

Lucis offundes tenebras : cave ! nam
Nullus, heu ! nullus locus ab illo

Vindice tutus.

§. III.

Veritas tres animæ potentias gravem
suam sub mundi jugo servitutem ; & vincula
querelantes ; & deplorantes præsentat
Augustini genio.

SEN TENTIA.

Vincula hujus mundi asperitatem babent veram ; jucun-
ditatem falsam, certum dolorem, incertam volupta-
tem, durum laborem, timentiam quietem, rem plenam
miseria ; spem inanem beatitudinis. D. August. in
soliloquiis.

Lachrymæ Memoriæ.

FErrea conditio ! quâ, munde , tyrannide
sævis !

Servili scelerum compede nexa gemo.

Vincula dura, meis non ~~bita~~ vincula dextris
Perfero , nec collo ~~wacula~~ nata meo.

Ah quibus ! ah ! quantis pressit fortuna lupatis ?
Dum cœlo genitam perfida terra tenet.

Vincula quis siculo vos nexuit ære Pyracmon
Quæ lypare nostras jussit acire manus :

Strin-